

Els diferents models defensius

Un Estat pot organitzar la seva defensa amb l'objectiu d'ésser més fort que suma de tots els hipotètics enemics, o bé intentar per una banda organitzar-se militarment i, per altra, establir pactes amb els "amics" per defensar-se mútuament dels hipotètics enemics".

Però: qui són els amics i que són els enemics? Es aquesta una pregunta de resposta unívoca i invariable en el temps? Indubtament, no. Però, malgrat tot, per diferents motius prou coneguts (els diferents models ideològics, els esdeveniments de la II Guerra Mundial, la competència mundial en l'abastament de matèries primeres) els dos grans blocs ideològics es tenen mútuament classificats com a hipotètics enemics.

D'aquesta manifesta realitat són conseqüència els diferents models defensius que existeixen a Europa, i que es redueixen als següents:

A- Els pactes defensius, que són dos: el Pacte de Varsòvia, integrat per països de l'Est, capitanejats per la Unió Soviètica i formats per Albània, Bulgària, Txecoslovàquia, Alemanya Oriental, Hongria, Polònia i Romania, a més de la Urss, i el Tractat de l'Atlàntic Nord i la seva Organització (OTAN) format per EEUU i Canadà, de l'altra banda de l'Atlàntic, i Alemanya Federal Regne Unit, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Dinamarca, Noruega, Portugal, Grècia, Turquia, Islàndia i Luxemburg. França és signant, també, del Tractat, però no forma part de l'Organització Militar que es fruit del Tractat.

B- Els Estats Neutrals: són bàsicament de dos tipus. Els Estats de neutralitat del quals és con-

seqüència d'una voluntat pròpia expresada al llarg de molts anys (Suïssa), i aquells altres la neutralitat dels quals imposada per Estats aliens- Rússia, principalment. Aquest és el cas d'Austria i de Finlàndia.

C- Els Estats de defensa independent: és el cas de Suècia.

D- Els Estats no aliniats: són Iugoslàvia i Malta.

E- Els Estats aïllats: són Espanya -obligada fins fa poc pel seu règim polític dictatorial- i Irlanda -fruit de la seva voluntat de no pertànyer a la mateixa aliança que Anglaterra, en funció de les seves lluites de sobirania respecte a Irlanda del Nord

Opcions defensives per a l'Estat Espanyol.

Com deiem avans, hom organitza la seva defensa per tal de fer respectar la seva sobirania. Doncs bé: la societat política espanyola no té avui assegurada aquesta sobirania. I per demostrar aquesta opinió només cal recordar, en l'ordre intern, l'existència del terrorisme, amb arrels interiors però encorajat des de fora, el qual limita fins a extrems increïbles la nostra capacitat d'acció, i en l'ordre extern, el nostre aïllament internacional, herència sens dubte dels darrers quaranta anys però que, en essència, és quelcom que s'arrossega des de fa més de 150 anys, al llarg dels quals Espanya ha estat absent de totes les negociacions o converses en els quals es decidia el futur del món.

L'Estat Espanyol té doncs, avui, encara, necessitat de plantejar-se la defensa de la seva sobirania i la sortida del seu aïllament.

El trencament d'aquest aïllament

s'aconseguirà en gran mesura el dia de la nostra incorporació a Europa i la seva actual única organització supra nacional existent: la CEE i les seves institucions.

Pel que fa a la defensa de la nostra sobirania, dels camins teòricament possibles esmentats més amunt, només dos (el model de defensa independent i el Pacte de l'OTAN) són veritables alternatives per a nosaltres. I això, en funció de les següents realitats: no pot ser ni neutral ni no aliniat, un Estat que "s'alinia" clarament amb la seva incorporació a Europa, com volem fer-ho nosaltres.

I dels dos models restants, quin escollir?, per quin decidir-se? no hi ha dubte que, entre aquestes grans opcions, cal establir un profund i intens debat, que ens porti a estar convençuts de la decisió que prenem sense perdre de vista que nosaltres som un partit nacionalista i que, a més, no tenim en aquest moment responsabilitat de govern a nivell d'Estat.

Ja avui sabem que el govern espanyol i el partit que li dóna suport -UCD- estan decidits a demanar la nostra adhesió al trac-

**Redacció y
administració**

593 33 95

Tel. Granollers

849.01.16